

Глава XIII.

Третия периодъ; марша къмъ Пловдивъ; Станимана.

На 28 ноемврий, славния защитникъ на Плъвенъ, раненъ при опитътъ да си пробие пътъ, прѣдаде сабята си на главнокомандуюция на руската армия.

Въ сщия този день, Мехмедъ-Али, бившия сердаръ, бѣше командированъ отъ Стамбулъ въ Орхание, за защитата на пътя къмъ София. На изтокъ — въ Ломската армия — бившия шипченски палачъ, слѣдъ като смѣни Мехмедъ-Али, не се помѣсти отъ мѣстото си послѣ своята несполука при Мечка и не смѣеше на никъдъ да се помърдне, както и този, мѣстото на когото, той взе ужъ поради бездѣятелность. На югъ, Вейсель-паша бѣше замѣстилъ Сюлеймана на Шипка.

Азъ се присъединихъ къмъ Мехмедъ-Али, който ме повика при себе си въ Балканитѣ, въ Камарци, точно въ врѣмето когато, слѣдъ падането на Плъвенъ, Гурко подхождаше къмъ полигѣ на Балкана, идеяки съ руската императорска гвардия по шосето Плъвенъ—Орхание—София. Моя началникъ биде упрѣкаванъ и за това, че той остави Орхание, безъ да е билъ принуденъ за това съ сила.

Азъ, безъ ни най-малко колебание, казвамъ: *той добръ направи.*

Ще кажа даже нѣщо повече: щомъ като Плъвенъ падна, а четиригълника бѣше изоставенъ само на нѣколко слаби гарнизони, по никой начинъ не трѣбваше и